

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 30CoE/1/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8320200892
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 07. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eliška Wagshalová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8320200892.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Elišky Wagshalovej a členov senátu JUDr. Antónie Kandravej a JUDr. Ingrid Kalinákovej v právnej veci oprávneného H. D., nar. X.X.XXXX, S. XX, proti povinnej P. X., nar. XX.X.XXXX, U. XXX, M., za účasti mal.: D. D., nar. XX.X.XXXX, bytom u matky, zastúpeného kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Humenné, v konaní o výkon rozhodnutia o styku s maloletým, o úprave rodičovských práv a povinností k maloletému, o odvolaní povinnej proti uzneseniu Okresného súdu Humenné č.k. 10Em/4/2020-72 zo dňa 20.11.2020, takto

rozhodol:

Potvrďuje uznesenie.

odôvodnenie:

I. Predmet konania

1. Oprávnený sa podaným návrhom domáhal výkonu rozhodnutia rozsudku Okresného súdu Humenné č.k. 8P/142/2019 - 45 zo dňa 22.01.2020, ktorým súd upravil styk maloletého D. s povinným.

II. Obsah napadnutého rozhodnutia

2. Okresný súd Humenné ako súd prvej inštancie (ďalej ako „súd prvej inštancie“) napadnutým uznesením rozhodol, cit.:

„N a r i a ě u j e výkon rozhodnutia - rozsudku Okresného súdu Humenné sp. zn. 8P/142/2019-45 zo dňa 22.1.2020, ktorým súd upravil styk maloletého D. D., nar. XX.X.XXXX s otcom H. D., nar. X.X.XXXX.“

3. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie právne odôvodnil ust. § 376 ods. 1, 2, 3, § 377 ods. 1, 2, 3 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „CMP“).

4. Súd prvej inštancie poukázal v rozhodnutí na návrh oprávneného, v zmysle ktorého nedochádza k jeho styku s maloletým dieťaťom z dôvodu, že povinná nerešpektuje rozsudok súdu. Poukázal na podanie kolízneho opatrovníka v ktorom popísal realizáciu, respektíve nerealizáciu styku oprávneného s maloletým v období marec - jún 2020, priblížil súdu styk oprávneného s maloletým v období jún - november 2020. Uviedol, že oprávnená nezmenil svoje správanie, neumožňuje stretnutia maloletého s oprávneným podľa exekučného titulu, ani nadrámec rozhodnutia dlhodobo. Súd dospel k záveru, že je dôvod na nariadenie výkonu rozhodnutia, keďže povinná dobrovoľne neplní, čo jej ukladá vykonateľne exekučný titul.

III. Obsah odvolania povinnej a vyjadrení k odvolaniu

5. Voči uzneseniu súdu prvej inštancie podala odvolanie povinná. Namietala, že povinnému umožňuje stretávanie so synom aj v mimo súdom určený čas, že maloletého riadne pripravuje na styk. Uviedla, že

maloletý má odmietavý postoj k oprávnenému z dôvodu, že oprávnený nevyhľadáva možnosť realizovať stretnutie k spokojnosti maloletého a opakovane oznamuje polícií, že mu oprávnená nechce syna dať.

6. Oprávnený vo vyjadrení k odvolaniu povinnej uviedol, že dieťa nemá povolené povinnou sa stretávať s ním. Povinná určuje podmienky stretnutia, nereaguje na jeho telefonáty sms správy. V prípade umožnenia stretnutia, musí sa stretnutia realizovať len v jej prítomnosti, pod jej dohľadom. Podľa oprávneného ide o neudržateľný stav. Z tohto dôvodu nemal inú možnosť ako podávať trestné oznámenia na políciu, pretože neexistoval iný spôsob ako povinnú prinútiť rešpektovať súdne rozhodnutie. Jeho snaha dohodnúť sa s povinnou je vylúčená, a zároveň oprávnený pozoruje, že čím je dlhšia doba odlúčenia od syna, tým negatívnejšie sa začína správať voči jeho osobe výlučne pod vplyvom povinnej. Tvrdenia povinnej na pojednávaní, že sa ho maloletý bojí, povinný poprel. Vo vyjadrení predložil súdu zhrnutie priebehu stretávania s maloletým od 26.09.2020 do 21.12.2020. Z sms správ a z uložených hovorov vyplýva, že oprávnený sa snažil oprávnenú kontaktovať, napriek tomu povinná nerešpektuje rozhodnutie, neumožňuje mu byť so synom bez jej prítomnosti, mení podmienky stretávania a ovplyvňuje dieťa hrubým spôsobom tak, že maloletý sa zo strachu pred matkou bojí povedať niečo iné ako očakáva jeho matka. Zároveň poukázal na manipuláciu povinnej s maloletým synom vo veku 4 rokov v zmysle, že povinná má za to, že dieťa má rozhodnúť, či bude s povinným alebo nie. Zdôraznil, že maloletý je v neustálom kontakte s povinnou zatvorený v dome. Nemá dostatočný kontakt s inými osobami a je teda zrejmé, že povie len to, čo mu nanúti jeho matka. Oprávnený sa snaží konfliktom pred synom vyhýbať, čo je niekedy naozaj ťažké, keďže povinná reaguje podľa nálady. Poukázal, že uplynulo niekoľko mesiacov a nemal možnosť byť so synom ani na pár hodín určených súdnym rozhodnutím. Vyjadril presvedčenie, že bez núteného výkonu rozhodnutia zo strany súdu sa svojho práva byť so synom nedočká, a dieťa tak bude dlhodobo vystavené odlúčeniu s ním. Zároveň s ním nemôže tráviť plnohodnotný čas. Navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil.

7. Kolízny opatrovník sa k odvolaniu povinnej nevyjadril.

IV. Hodnotenie odvolacieho súdu

8. Krajský súd v Prešove (ďalej aj ako „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní v zmysle ust. § 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), v spojení s ust. § 2 ods. 1 CMP, preskúmal podané odvolanie bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario, pričom dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je potrebné potvrdiť.

9. Pokiaľ išlo o skutkové zistenia, vyhodnotenie rozhodujúcich skutočností a následne právne posúdenie veci, v tomto smere sa krajský súd v celom rozsahu stotožnil s dôvodmi napadnutého rozhodnutia, ktoré v takomto prípade nie je potrebné opakovať (§ 387 ods. 2 CSP). Na zdôraznenie správnosti odôvodnenia napadnutého rozhodnutia poukazuje iba na niektoré ďalšie skutočnosti.

10. Nesporným v prejednávanej veci je, že rodičia maloletého D. nežijú v spoločnej domácnosti, návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia bol podaný zo strany otca ako oprávneného. Rozsudkom Okresného súdu Humenné č.k. 8P/142/2019 - 45 zo dňa 22.01.2020, bol upravený styk oprávneného s maloletým schválenou rodičovskou dohodou, v zmysle ktorej je otec oprávnený sa s maloletým D. stretávať po dobu 4 mesiacov od právoplatnosti tohto rozsudku, každú páru stredu od 12.00 hod. do 16.00 hod., a každú nepáru nedeľu od 12.00 hod. do 16.00 hod., a po uplynutí 4 mesiacov každú páru sobotu od 9.00 hod. do 16.00 hod. a každú nepáru nedeľu od 9.00 hod. do 16.00 hod. tak, že si otec maloletého vyzdvihne u matky a po skončení stretnutia ho matke odovzdá. Nadväzne bolo relevantné pri rozhodovaní o nariadení výkonu rozhodnutia v časti styku oprávneného s maloletým vychádzať práve z citovaného rozhodnutia, styk oprávneného s maloletým sa však v intenciách uvedeného rozhodnutia nerealizoval.

11. Konania o výkone rozhodnutia vo veciach maloletých sa prejednávajú a rozhodujú podľa CMP.

12. Civilný mimosporový poriadok vyslovene upravuje, že proti uzneseniu o nariadení výkonu rozhodnutia a proti uzneseniu o zamietnutí návrhu na nariadenie výkonu rozhodnutia je prípustné odvolanie. Odvolanie proti nariadenému výkonu rozhodnutia však možno odôvodniť len tým, že 1/ exekučný titul nie je vykonateľný, alebo 2/ okolnosti, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu, spôsobili zánik uloženej povinnosti (napr. splnenie uloženej povinnosti, zmena alebo zrušenie exekučného titulu,

prípadne smrť účastníka). Vymedzenie len týchto dôvodov vyjadruje rešpekt a autoritatívnu silu už vydaného súdneho rozhodnutia. Treba však uviesť, že v praxi sa môže vyskytnúť i prípad, kedy aj po vydaní uznesenia o nariadení výkonu rozhodnutia je možné, že súd výkon rozhodnutia neuskutoční, ak zistí, že povinný dobrovoľne plní alebo, že existujú ospravedlniteľné dôvody, pre ktoré sa povinný nemôže podrobovať rozhodnutiu. Súd následne nepostupuje podľa § 379, 382 a 383 CMP a neuskutoční sa výkon rozhodnutia.

13. Nakoľko citované zákonné ustanovenie *expressis verbis* vymedzuje, že odvolanie proti nariadeniu výkonu rozhodnutia možno odôvodniť len tým, že exekučný titul nie je vykonateľný alebo že okolnosti, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu spôsobili zánik uloženej povinnosti, odvolací súd sa zameria výlučne na existenciu uvedených zákonom prípustných dôvodov odvolania. Po preštudovaní spisového materiálu odvolací súd konštatuje, že povinná v podanom odvolaní neuviedla žiadne skutočnosti, ktoré by nasvedčovali niektorému z odvolacích dôvodov v zmysle ustanovenia § 377 ods. 2 CMP, t.j. skutočnosti týkajúce sa nevykonateľnosti exekučného titulu alebo existencie okolností, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu a spôsobili zánik uloženej povinnosti. Doposiaľ nedošlo k zmene alebo k zrušeniu exekučného titulu v dôsledku prípadnej novej úpravy práv a povinností rodičov k maloletým deťom, pričom odvolací súd konštatuje, že zo spisu nevyplýva existencia skutočností, ktoré by odôvodňovali nemožnosť realizácie styku oprávneného (otca) s maloletou v rozsahu stanovenom predmetným exekučným titulom.

14. Pokiaľ sa jedná o prvý odvolací dôvod, ktorým je nevykonateľnosť exekučného titulu, k tomu odvolací súd dodáva, že v prejednávanom prípade bolo jednoznačne preukázané, že existuje právoplatný a vykonateľný exekučný titul (rozsudok Okresného súdu Humenné č.k. 8P/142/2019- 45 zo dňa 22.01.2020), ktorým oprávnenému bol s maloletou upravený styk.

15. Oprávnený sa svojím návrhom domáha, právne dovoleným spôsobom a prostriedkami, ochrany svojho práva ako rodič, výkonu rozhodnutia v časti jeho oprávnenia styku s maloletým v stanovené dni a v stanovené hodiny, keď povinná podľa jeho tvrdenia bráni tomuto styku, neumožňuje jeho realizáciu, na tento ho ani riadne nepripravuje, takýto stav trvá dlhodobo. Oprávnený zároveň zastáva názor, že povinná maloletého svojím spôsobom manipuluje, ovplyvňuje ho, čoho následkom je odmietavý postoj maloletého vo vzťahu k oprávnenému, resp. maloletý s ním nemá záujem (nechce) tráviť čas. Oprávnený v priebehu konania viacerými podaniami poukazoval na konkrétne termíny, v ktorých mu bolo povinnou bránené v realizácii styku s maloletým, posledné podanie sa vzťahuje k obdobiu od 26.09.2020 do 21.12.2020.

16. Povinná v podstate argumentuje, že maloletý k oprávnenému zaujíma odmietavý postoj z dôvodu správania oprávneného k maloletému, nakoľko oprávnený si vhodným spôsobom nebuduje s maloletým vzťah, opakovane podáva trestné oznámenia na matku polícii. Poukazuje na nevhodné správanie sa oprávneného voči povinnej i maloletého, čím vyostreje napätie a nezáujem oprávneného zlepšovať svoj vzťah k maloletým. Zároveň povinná argumentuje, že maloletého žiadnym spôsobom vo vzťahu k oprávnenému nemanipuluje, v styku mu nebráni a na stretnutie s povinným ho riadne pripravuje.

17. Povinnou uvádzané a ani žiadne iné skutočnosti obsiahnuté v súdnom spise podľa názoru odvolacieho súdu nedeklarujú naplnenie znakov druhého odvolacieho dôvodu, a teda že by po vzniku exekučného titulu nastala okolnosť, ktorá by spôsobila zánik uloženej povinnosti. V rámci konania o výkone rozhodnutia týkajúceho sa úpravy stretávania oprávneného s maloletým, neboli zistené žiadne také závažné skutočnosti, ktoré by nasvedčovali v neprospech maloletého pri stretávaní sa s oprávneným, stretávaniu nemôže brániť odmietavý prechodný postoj maloletého, na ktorý poukazuje oprávnená ako dôsledok ňou tvrdeného nevytvoreného vzájomného vzťahu s oprávneným. Odvolací súd zo správania oprávneného nezistil tak vážne nedostatky, ktoré by boli spôsobilé v rámci konania odňať oprávnenému možnosť zrealizovať styk s maloletým.

18. Odvolací súd konštatuje, že je to práve povinná, ktorá v podanom odvolaní mala a mohla preukázať splnenie uloženej povinnosti, pričom by išlo o relevantný odvolací dôvod. Konštatuje, že povinná žiadnym spôsobom nepreukázala, že po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku, ale svoju odvoláciu argumentáciu a obranu sústredila na tvrdenia, ktoré nemôžu byť predmetom prieskumu odvolacieho súdu (bez ohľadu na ich pravdivosť), pretože ich nemožno považovať za dôvod obsiahnutý v ust. § 377 ods. 2 CMP.

19. Súhrnne je preto opodstatnené skonštatovať, že tvrdenia povinnej bez ďalšieho nenapĺňajú charakteristiku zákonom vymedzených dôvodov, ktoré má odvolanie proti uzneseniu o nariadení výkonu rozhodnutia obsahovať. V čase rozhodnutia okresného súdu existovali a aj v súčasnosti existujú predpoklady (vykonateľné rozhodnutie a riadne nesplnenie povinnosti povinnou z neho vyplývajúcu) na vydanie napadnutého uznesenia.

20. Odvolací súd však považuje za potrebné, a to vo vzťahu k obidvom rodičom a ich argumentom obsiahnutých v ich podaniach, zvýrazniť, že prvoradý je vždy záujem (záujmy) maloletého dieťaťa a nie záujmy jeho rodičov, ktoré nastupujú až v ďalšom rade. Jedným z elementárnych záujmov maloletého dieťaťa je, aby napriek rozpadu partnerského vzťahu svojich rodičov malo možnosť vytvoriť si zdravý vzťah k obidvom rodičom, žiť a rozvíjať sa v pokojnej atmosfére, bez potreby konfrontovania sa s ich napätými vzťahmi. Odvolací súd je toho názoru, že na obidvoch stranách existujú v tomto smere rezervy, ktoré je potrebné sa snažiť odstrániť čo najskorším zlepšením svojich vzájomných vzťahov a komunikácie v prospech zdravého vývoja ich maloletého dieťaťa. Odvolací súd žiadnym spôsobom nespochybňuje tvrdenia povinnej, že ako matka chce hájiť najlepší záujem maloletého, ktorý aktuálne k oprávnenému prechováva negatívny postoj, avšak na druhej strane je nutné dať možnosť i oprávnenému ako otcovi, aby si vytvoril spontánny a vzájomný citový vzťah so svojim synom. Obidvaja rodičia okrem povinností k svojmu dieťaťu majú vždy aj právo stretávať sa s ním, udržiavať príbuzenské vzťahy, prípadne takéto vzťahové väzby rozvíjať. Rodičia nemôžu svoje nezhody, nedorozumenia, či akékoľvek problémy riešiť cez svoje maloleté dieťa, ale sú to práve oni, ktorí majú predovšetkým prihliadať na jeho záujmy a hľadať zmierne, konštruktívne riešenie, ktoré je čo najprospešnejšie pre ich maloleté dieťa. Dlhodobá pretrvávajúca nedorozumenia, či konflikty medzi rodičmi, ktoré si riešia prostredníctvom svojho dieťaťa, dieťa veľmi citlivo a stresujúco vníma, čo sa môže odzrkadliť na jeho neskoršom vývoji.

21. Preto úlohou povinnej ako preferenčného rodiča je pripravovať maloletého na stretnutia s oprávneným nielen po materiálnej stránke, ale aj po stránke psychickej, predovšetkým zdôrazňovaním pozitívnej úlohy oprávneného ako otca v živote maloletého, pretože sama povinná ako matka, na ktorú je maloletá výraznejšie citovo naviazaná, sa dokáže značným spôsobom podieľať, resp. pričiniť na budovaní harmonického vzťahu medzi oprávneným a maloletým (nie však podporovaním odmietavého postoja maloletého k oprávnenému, či ľahostajnosťou k takémuto jej momentálnemu postoj), zlepšením komunikácie s oprávneným, ústretovosťou a maximálnou snahou o realizáciu styku maloletého s oprávneným v súdom stanovených časoch. Naproti tomu úlohou oprávneného je snažiť sa o postupné zlepšovanie komunikácie a vzťahov s povinnou, bez ohľadu na akékoľvek prechádzajúce nedorozumenia a konflikty, rešpektovať povinnú ako osobu, ktorá zohráva nezastupiteľnú úlohu vo výchove maloletého a osobitne nie „len“ snažiť sa realizovať a udržiavať styk s maloletým, ale výrazne a permanentne (s dôrazom na cit a porozumenie) pracovať na vytvorení a následnom rozvíjaní pevného a dôveryhodného vzťahu s maloletým, ktorý sa v súčasnosti nachádza práve nie v ideálnom stave.

22. Záverom považuje odvolací súd za vhodné poukázať na tzv. mediačnú (zmierovaciu) fázu exekučného konania týkajúceho sa personálnej exekúcie, ktorá za účinnosti Civilného mimosporového poriadku prebieha medzi nariadením výkonu rozhodnutia (prvá fáza) a uskutočnením výkonu rozhodnutia (druhá fáza). V rámci tejto „medzi-fázy“ súd vykonáva úkony a opatrenia smerujúce k dobrovoľnému splneniu povinnosti. V uvedenom „medzi-štádiu“ konania o výkone rozhodnutia vo veciach maloletých má konajúci súd za súčinnosti s účastníkmi konania ako aj inými subjektmi dostatočný priestor na voľbu adekvátneho postupu, na základe ktorého možno dosiahnuť splnenie povinností vyplývajúcich z exekučného titulu pred samotným uskutočnením výkonu rozhodnutia súdom.

23. Na základe uvedeného odvolací súd potvrdil napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne podľa ust. § 387 ods. 1 CSP.

24. O náhrade trov tohto odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie v uznesení, ktorým konanie o výkon rozhodnutia zastaví (§ 391 CMP).

25. Toto rozhodnutie senát prijal v pomere hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 zák. č. 160/2015 Z.z.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; a príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1 a 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP). Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za nej koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 CSP).

Dovolací súd nie je viazaný rozsahom dovolania vo veciach, v ktorých možno začať konanie aj bez návrhu (§ 77 CMP).